

NAROČNINA ZA JUGOSLAVIJO ČETRTLETNO DIN 15 CELOLETNO DIN 60/ZA INOZEMSTVO JE DODATI POŠTNO/ OGLASI PO CENIKV/ POSAMEZNA ŠTEVILKA PO DIN 150, POŠT. ČEK. RAČ. 13.188

ORJUNA

P. N. TRGOVCI!
Za OD
IV. LJUBLJANSKI 15-25. VIII.
VELESEJEM

Teror.

K sredstvom, s katerimi bi klerikalci radi obdržali sušečo se nadvlado nad slovenskim ljudstvom, je poleg laži, hujskanja, demagogije, korupcije, zlorabe vere, obrekovanja, denunciranja, prišel v modo še teror. Včasih ga izvršujejo sami, včasih pa po svojih plačanih priganjavih, ki se imenujejo tudi komuniste, ki so pa v klerikalnih službah.

V zadnjem času zaznamujemo zdolaj našete slučaje terorja, izvršenega proti Orjunašem:

1. Znanj tragični slučaj v Trbovljah, ki nas je veljal tri naših najboljših. Napad so komuno-klerikalci premišljeno v naprej pripravili, kar je nepristranska, celo nam prav mrzka preiskava na brezdvomen način že dognala.

2. Po trboveljskih dogodkih beležimo kar celo serijo napadov na nas. Med večje spada prosluli incident v Podnartu. Tudi tukaj je sedaj sodna preiskava že dognala, da sta iz vagona, kjer so se vozili Čuki, najprej padla dva strela proti našim in da je en strel proti našim bil oddan tudi iz gozda. Podrobneje bomo poročali, ko bo preiskava zaključena, toliko, kar smo danes povedali, je pa že gotovo.

3. Sledi dogodek v Trnovem, ko so neznan napadalec, 5 po številu, napadli br. Dušana G., katerega je pa strel zgrešil in šinil v okno bližnje policijske stražnice.

4. Znan je slučaj br. Rejca, ki je bil na potu na Vič napaden in mu je strel preluknjaj kapo na glavi. Centimeter nižje, in imeli bi v obeh slučajih dve novi žrtvi.

5. Br. K. je bil v Kolezijski ulici napaden in udarjen z železno palico po prsih. Udar je bil merjen na glavo. Napadeni je v silobranu oddal nekaj strel in je enega napadalca ranil, vsaj soditi po njegovem ječanju, ostali so se junaško razbegnili.

6. Dovolj znan je tragični slučaj pred pošto. Tudi tu so bili naši člani brez potrebe in povoda z orožjem napadeni od brezvestneža, ki pa je na napadenčevu srečo in svojo nesrečo zgrešil svoj cilj in ubil svojega tovariša.

7. Br. K. je bil napaden na potu domov v Krakovem, tudi s strelji, ki so v noči zgrešili svoj cilj.

8. Najbolj obsoje vreden je napad, ki doslej še ni bil objavljen, niti ni predmet preiskave. Dva dni pred dogodkom pred pošto, patrolirali so neki sumljivi možakarji pred pošto, po Aleksandrovi itd. Bilo jih je šest v treh skupinah po 2. Iz kavarne »Emone« stopi trojica meščanov, povsem verodostojnih, uglednih starejših ljudi, ki vidijo ta prizor: Mimo kavarne pride okrog 18-leten mladenič. Od zgoraj imenovane šestorice stopi eden k njemu in se skloni, pogleda mladeniču na prsa, vidi orjunaški znak, namigne, ta hip plane vsa šestorica po njem, z gorjačami ga pobijejo na tla, še nekaj udarcev, nato pobegetje v Tivoli. Oni trije gledalci pristopijo k mladeniču, ga dvignejo, — napadeni krvavi iz nosa, ust in oči, na vprašanje, ali jim je bil kaj storil, s težavo odgovori: »Nič, eden me je vprašal, če sem Orjunaš, pa so kar padli po meni.« Doroček je absolutno resničen, absolutno verodostojne priče, a napadeni se najbrže iz napačnega sramu doslej ni javil, mesto da bi bil takoj poiskal naše brate od akcije in policijo.

9. V Žužemberku so nekaj dni pred našim ustanovnim občnim zborom klerikalni gardisti napadli naše člane ponoči in zahrbtno.

10. V Mostah pri Ljubljani se že delj časa opazuje sumljivo gibanje oboroženih komunistov in klerikalcev, ki groze našim.

11. V Škofiji Loki je prvi slučaj že znan. Pred dnevi se je zgodil sličen v Poljanski dolini. Trije klerikalni junaki, zahrbtni seveda, so to pot pod ključem.

Seveda je v Sloveniji »izjemno stanje«, Orjuna terorizira, izziva, napada itd.

Razume se pa, da bomo mi na vsak napad odgovarjali z obrambo. Braniti hočemo nacionalno idejo, z idejno borbo. Če pa mislijo nasprotniki, da nas bodo ustražovali s fizičnimi napadi na poedine naše člane, pa še povemo, da so se nekoliko zmotili.

Glas javnosti.

Na Vidov dan je izpregovorila jugoslovanska Ljubljana. One množice, ki so se udeležile slavnostnega pohoda na predvečer in so stale drugi dan na Senjakovskem trgu in po vseh ulicah, niso bile same vrste gledalcev, to so bili ljudje, ki so že od nekaj čutili jugoslovansko, pa niso imeli prilike, da dajo izraza svojemu čustvu. Saj vemo, da je bila Ljubljana v svojem srečnem vedno jugoslovanska — že davno pred vojno — in prav je imel med vojno tisti švabski oficir, ki je rekel, da spada 40% Ljubljane na vislice zaradi srbofilstva. Ta Ljubljana je leta 1918. dozorela do popolnega jugoslovanskega nacionalizma in oni, ki so bili drugega mnenja, so se morali poskriliti ali potuhnili. Obojni je bilo še precej in ker smo mislili, da jih ni, so na skrivaj začeli svoje delo.

Od takrat smo imeli mnogo nacionalnih praznikov, a ne more se reči, da bi se bili v Ljubljani po ulicah posebno slavnostno praznovali. Navadno je bila slavnostna maša v stolnici, tja so se peljali gospodje v čimdrilnih avtomobilih kakor v prejšnjih avstrijskih časih, po ulicah so stale čete in končno — defiliranje v »Zvezdi«. To je bilo vse. Ljudje so gledali in se razšli. Ljubljana je bila ob takih prilikah vedno brez programa, drug se je zanašal na drugega in slavnostni dan je minil. Ko bi bil tujec videl samo to, bi si bil mislil, da smo pač postali novi državljani, da pa ni posebnega navdušenja v nas. To bi se mu bilo najbrže tem bolj čudno zdelo, ker

bi si bil gotovo mislil, da imamo dovolj vzrokov, da se veselimo svojega osvobođenja. Toda Ljubljana — kakor smo rekli — ni južno mesto in ni bila navajena govoriti na ulicah na ta način, da se tu in tam dvigne govornik in množica ga zvesto posluša in da se potem spontano vse vlije po ulicah in gre celo mesto manifestiralo za svojo veliko idejo. Pri nas to ne gre samo po sebi, nismo tega navajeni; zato so n. pr. ljudje ob državnih praznikih imeli — tisoči in tisoči — eno misel in je vendar niso glasno povedali. Le prijatelj je pokramljal s prijateljem o naši vojski, o tem in onem in sta odšla na goščo.

Morebiti se nam niti ni zdelo potrebno, da bi se bili navduševali po ulicah, saj je bilo vse doseženo, po čemer smo hrepeneči; svoboda, samostojnost, ujedinitenje... Zdelo se je, da glede tega še vsi mislimo kakor leta 1918. Zato smo rajše obeshali črne zastave, kadar je prišlo kaj težkega: izguba Trsta, Reke, Koroške... Tako se je zgodilo, da so skoraj večkrat po Ljubljani višele črne nego državne zastave, kajti nezdode so se množile in mi nismo niti vedeli, da so le — kazen za naše grehe. Tako je prešlo par let in te so porabili tisti, ki so se poskrili in potuhnili, da so pripravljali domovini novih nesreč in novih nezgod — in bela Ljubljana bi bila zopet razobešala črne zastave, da ni med tem mladina spoznala nevarnosti, ki nam je pretela in se je organizirala v organizacijo jugoslovanskih nacionalistov. Bil je

skrajni čas, kajti »glas javnosti« je pri nas postajal že protijugoslovanski, zato ker so govorili nasprotniki, pošteni jugoslovensko čuteči ljudje pa so bili razkropljeni in nikogar ni bilo, ki bi bil izpregovoril v njih imenu. Niso niti več vedeli, koliko jih je...

Tu je izpregovorila »Orjuna« in videlo se je, da nas je še dosti. Letošnji Vidov dan je bil prvi državni praznik, ki smo ga res slavili na ulici tako, da smo pokazali pravo lice jugoslovanske Ljubljane. Že v tem je velik pomen »Orjuna«, da uči javno manifestirati našo narodno vero in zvjabi za seboj tudi one polovičarje, ki so sicer naši, pa se nečejo kazati v javnosti. S tega stališča je bila »Orjuna« nujno potrebna organizacija — organizacija jugoslovanskega javnega mnenja, ki more priti do veljave le potem javnih nastopov. Ne gre samo zato, da tisoči verujejo isto — gre za to, da tisoči to tudi javno priznavajo, ker sicer slabši in polovičarji odpadajo — in v javnosti lahko zmaga — nasproten glas. To se je že skoraj zgodilo in oni, ki so se poskrili in potuhnili, so že triumfirali, ker se jim je zdelo, da bi prekosili raztresene vrste nacionalistov. Vedeli so sicer, da so v manjšini, toda manjšina lahko zmaga nad razkropljeno vojsko. Tu se je postavila »Orjuna« na čelo narodni javnosti in — tisoči gredo za njo. Ona jih je odrešila. Ona je postala glasnik milijonov poštenih jugoslovanskih ljudi, ki so z bolestjo gledali na vse, kar se je godilo v domovini in molčali, ker niso mogli v masi izpregovoriti. Orjuna jim je izpregovorila iz srca in šli so za njo in z njo govorili svojo obtožbo.

Tega pa so se zbalji oni, ki so se bili poskrili in potuhnili, in so zdaj nadaljevali svoje izdajalsko delo. Iz tega razumemo sovraštvo teh elementov do Orjuna. Kajti Orjunaš bi moral biti pravzaprav vsak Jugoslovian. Saj smo v naši državi, razven par Nemcev in Madžarov, sami Jugoslovani. Vsak narod ljubi svojo domovino in državo in je nanjo ponosen. To je nekaj naraven zakon in po tem naravnem zakonu bi morali tudi mi vsi ljubiti domovino in državo in biti nanjo ponosni; ako je v nji kaj slabega, bi morali s skupnimi silami premagati; to se pravi, da bi bili vsi dobri državljani, Jugoslovani — Orjunaši.

Nerazumljivo je torej, zakaj bi sovražili ljudi, ki ljubijo državo, ker povsod po svetu take ljudi spoštujemo in zgodovina govori z navdušenjem o njih. Zakaj? Zato, ker tisti, ki so se bili poskrili in potuhnili, ne ljubijo države in jo hočejo uničiti. Zato se je vsa njih jeza obrnila zoper Orjuna, ki je še o pravem času preprečila njih nakane.

Na Vidov dan je Ljubljana dokazala, da stoji za Orjuna. To je razveseljivo dejstvo, ki je obenem v ponos našemu mestu. **Toda Orjuna ni samo za parač — Orjuna pomeni boj — velik, resen boj in ravno zadnji čas so nam pokazali, da smo podcenjevali one, ki so se bili poskrili in potuhnili.** Naenkrat smo začutili, da smo sredi resnega odločilnega boja. In zdaj gre za to, da se v tem boju oglasi tudi glas javnosti, kakor se je oglašil na Vidov dan. Nasprotniki delujejo z lažmi! Sicer jim ljudje ne verujejo, vendar je dolžnost poštenih ljudi, da zavračajo lažnivce. Poslušal sem dve ženski: ena je drugi pripovedovala, da so onega pri pošti ubili Orjunaši. »Kdo pravi?« vpraša druga. »Slovenec piše«, pravi prva. »Potem je gotovo laž,« pravi druga. Iz tega se vidi, da smatra javnost »Slovenca« za notoričnega lažnivca — seveda po vsej pravici. Toda laž je nevarna in treba jo je premagati. Zato bi se morala v teh časih vsa nacionalna javnost zavedati svoje dolžnosti. Za »Slovenca« in one, ki so okoli njega bo prišel dan plačila. Dokler je zastražen, lahko še laže — toda »svaka sila do vremena«. Med tem pa je treba, da ima Orjuna v javno-

sti oporo, da se bore vsi pošteni ljudje proti lažem in da podpirajo Orjuna v njenem boju. Saj je njen boj naš boj in glas javnosti mora govoriti tako odločno, da bo premagana laž. Zgodi se tu in tam malenkost, ki je ne odobravajo vsi, morda tudi naši ljudje. Zabavlja se. Ne bodimo preskrupulozni. Kar je napačnega, odpravi organizacija, a ne pustimo zaradi posameznosti napadati organizacijo; verujemo v zmago ideje. Glas javnosti je mogočna sila. To je mnenje skupnosti. Vsak lahko pripomore, da je ta glas na pravi strani. To je dolžnost vseh. Tak glas drži omahljivce in dela iz bojazljivcev bojovnike. Idejne bojovnike in teh nam je treba. **Ko bodo zmagali ti, ne bo treba več orožja — kajti glas javnosti bo čeval jugoslovansko ime, ponos in čast pred notranjimi in zunanjimi sovražniki.**

Vsi na dan in v bran za idejo jugoslovanskega nacionalizma!

Meščan.

Podpirajte naš tisk!

Poravnajte ozir. obnovite naročnino!

Zbirajte za tiskovni fond!

Pridobivajte nove naročnike!

Poslužite se priloženih položnic!

Ofenziva barab.

Bratje! Opozarjamo vas, da se v nasprotnem taboru zbira vsa pena, kar jo je izpljunilo naše morje. Priznavamo sicer, da se med komunisti in morda tudi med mlajšimi klerikalci najde včasih osamljen idealist, ki res veruje, kar je slišal, — ali bolje, ki v svoji brenčeči navivnosti ne zna ločiti lepih besed od grdih dejanj. Takšni idealisti bodo prej ali slej spregledali in pridejo k nam, ki smo, kakor živ plamen in žerjavica in nosimo eno v srcu, na jeziku in v glavi: Našo Nacijo. — Takšni idealisti pa so pri nasprotnikih redki, prave bele vrane. Velika masa nam nasprotnih plasti je pa neuka. Trboveljski delavec na primer nima pojma o komunističnem nauku, o teoriji. Tudi o Rusiji nima pojma. Pač pa vidi svoje trpljenje, svojo zanemarjenost, — in misli, da se bo te svoje bede rešil, če sledi par zgovornim iz Moskve plačanim barabam ali pa slavohlepnim voditeljem, ki sanjajo, kako bi žrtvovali, četudi kupe delavstva krvavi revoluciji, samo da se oni sami polaste moči. Tega neuki, iz socialne bede hrepeneči delavec ne spozna, slepo veruje onemu, ki mu privoščijo dobro besedo, in čim bolj zna ta beseda vzbuditi odpor, razburkati kri, ugasniti skrito misel, čim zna hujskač s prstom najti bolečo rano, pa je zaslepljenega, pošteno po nečem boljšem hrepenečega delavca ujel na svoj krvavi liti.

Kmet na deželi si zopet predstavlja, da smo nekakšni culukafrji,

ki se ne strašimo vloma in umora, in ki živimo od vladnih dnevnice. Tako nekako, kakor da smo mi kupljeni panduri ali srednjeveški hlapci, ki bi za boljše dnevnice tudi pustili nacionalizem in šli na dnino n. pr. h klerikalcem.

Tako so nas namreč razkričali klerikalci. Vsak dan dobivamo po 20 K ali Din za vsakega člana. Denar nam daje Pribičević. Enkrat nam je dal 400.000 Din. Tako je namreč član Oblasnega odbora priznal v Ražmovi gostilni na Žabjaku. Pašič nam je pa odrinil kar 32 milijonov. Kar še manjka, je določil dr. Žerjav. Ostalo in posebne nagrade so pa dali židovski internacionalni kapitalisti. Njihov denar je tekel tako-le: Od Rothschilda v Parizu v banko Banque de Paris et des Pays-Bas, iz te v pariško-dunajsko Banque de l'Europe Centrale ali s sličnim imenom od tod v Slavensko banko, od tod v Trboveljsko družbo, iz te pa bodisi direktno ali pa preko dr. Žerjavi br. Kranjcu, celemu Oblasnemu odboru in potem vsakemu poedincu in nazadnje vsakemu našemu članu.

Dругih takšnih obrekovanj je seveda vse polno. Žužemberškega dekana Onidovca in njegova obrekovanja omenjamo samo tako za vzgled. Ali niso barabe tisti, ki tako prosto obrekujejo, kakor člani tkzv. »Jugoslov. kluba«? Vsi skupaj so se podpisali pod neko interpelacijo, v kateri naravnost pravijo, da smo mi od nekoga podkupljeni, da smo izzvali trboveljske dogodke, umorili Fakina in da sploh morimo okrog za zabavo! Kdor podpisuje tako kanibalstvo trditve, je pač baraba po svojem mišljenju in delu, pa če je desetkrat »narodni poslanec«. Poštenega človeka bi obšla rdečica sramu in trikrat bi se premislil, potem bi pa ne podpisal. Poštenjak že ne. To, kar delajo v zadnjem času »Slovenec« in »Domoljub« ter mariborska »Straža« itd., to ni nič drugega, ko ofenziva barab. Organizirali so se sedaj pa hajd na delo s strupenimi pini, lažjo, sumničnem, obrekovanjem, hujskanjem. Kadar je prišlo do spopada ali napada, so žegnane barabe vzele v zaščito sobarabo, n. pr. tatu Stareta in razne druge atentatorje, našega pa so opijuvale, pa če je udeležen ali ne, kriv ali nedolžen. Obnem organizirajo proti nam še teror, bojkot, poskušajo z zastraževanjem, ovajajo nas bodisi delodajalcem, bodisi policiji, javnim nameščencem pa groze s terorjem od zgoraj, češ, boste že videli, kaj bo, kadar bomo vladali. Za eksempl objavljajo imena naših pristašev.

Proti tej ofenzivi barab moramo odločno izvesti ofenzivo poštenih nacionalistov. Organizacije, na delo!

Je poplačan trud in delo gospodinje, ako pri pranju uporablja dosledno

samo

MILO „GAZELA“

GRADBENO PODJETJE
ING. DUKIČ & DRUG
 LJUBLJANA, BOHORIČEVA ULICA 24

„Slovenec“ sramoti katoliško cerkev.

Pod zaglavjem »Neumno renominiranje« se hudeje pobožni list na one naprednjake, ki zadnje dni izstopajo iz katoliške cerkve. »Slovenec« nima toliko interesa na veri in cerkvi, da bi opustil svojo ostudno in lažnivo pisavo proti Orjuni, dasi s tem sam podi ljudi iz katoliške cerkve, pač pa je proglasil za te prestope sledeče načelo: »Vsak, kdor zapusti svojo rodno vero, je figo vreden.« (»Slovenec«, 19. julija 1924, št. 163, stran 2.).

»Slovenca« pazno čitamo in smo ga morali že enkrat zavrniti, ker je neki njegov sodružnik duhovskega stanu zasmehoval pobožno čitanje sv. pisma kot strašno dolgčas in vero primerjal z limom, ki se nanj love ljudje.

Tudi to pot moramo odločno protestirati proti »Slovenčevemu« sramotanju katoliške cerkve in vere, kajti iz citirane izjave katoliškega glasila izvaja vsak misleč in pameten človek tole:

1. Da smo Slovenci potomci figovrednih svojih paganskih prednikov, ki so zapustili svojo rodno vero in se oklenili krščanstva.

2. Da so figovredni vsi prvi krščanski mučenci, apologeti, apostoli in cerkveni očetje, ker so vsi zapustili svojo rodno vero.

3. Da so figovredni vsi oni an-

glički, nemški in drugi protestantje, ki so prestopili v katoliško vero in ki se je »Slovenec« že tolikokrat pobahal ž njimi.

4. Da so vse misijonske bratovščine in družbe samo podjetja za zbiranje figovrednih ljudi, dasi jih »Slovenec« drugače hvali na vse pretege.

Ne bi se čudili, ako bi kak list, ki ima lajške, v resnicah sv. vere slabo podkovane urednike, zapisal kaj tako bogoskrunskega, toda glasilo katoliške stranke, čegar urednik je sam duhovnik in čegar lastnik je najvišji duhovni pastir, bi nikakor ne smelo zapisati stavka, ki tako zelo sramoti sv. katoliško cerkev, nje vernike in nje ustanove.

Mi smatramo vero za duševno potrebo velikega dela človeštva in cenimo njene etične vrednote, zato smo proglasili: Brat je mlo, koje vere bio.

Če bo pa »Slovenec« in ž njim ves katoliški slovenski tisk še nadalje uganjal hudodelstva in se skrival za pravico, poštenje in vero, potem ne bo registriral prestopov v pravoslavje kot neumno renominiranje, ampak bo moral resignirano zjavkati: »Nulla dies sine linea — mea culpa, mea maxima culpa!«

Red svetega Save.

Svetitelj Sava iz rodbine Nemanjičev, brat prvega srbskega cara Dušana Silnog, je pravi umski ustanovnik carstva, v blstvu prvi jugoslovanski nacionalist. Po njem se imenuje zato nekdanje srbsko, sedaj jugoslovansko odličje, ki bi se smelo dosledno podeliti le zares vrednemu. Odličja podeljuje res da kralj, toda le na predlog pristojne oblasti, ki je torej odgovorna, če doleti ta častni red nevrednega. »Sv. Sava« katerekoli vrste smel bi se podeljevati le za dolgoletno delo ali pa izredne zasluge, bodisi kulturne, publicistiške, ali makar politične. Prepogosto odlikovanje preveč diši po plohi raznih cajhnov in krajev, razdeljenih med vojno z Dunaja za rabeljske ali petolizne službe. Že celo pa treba pri svetem Savi gledati na to, da bo le na vrednih prsih moža, ki je vedno mislil in delal v smeri istega cilja, kateremu je služil Sava Nemanja, naš Svetitelj: Za Nacijo.

Kako mučno in žalostno je, če vidiš ta red na prsih starega nemurja, ki sploh nikdar ničesar storil ni, kar bi upravičevalo najmanjšo odlikovanje!

Matevž Berce je sedaj načelnik postaje v Lescah. Med vojno je bil v Podbrdu. Tu je z moževno vednostjo njegova žena neštetokrat ovajala slovenskega, sedaj že pokojnega nacionalista, tudi uradnika,

vsakokratnemu vojaškemu »Stationskommandant«, češ, da je srbofil da si želi priti pod Srbijo, da je sovražnik itd. Nekateri teh »Stationskommandantov« so bili naše krvi in misli, tudi nekateri drugi častniki. Njim in pa prevdarnosti orožništva se je zahvaliti, da ni bil ovajenec odposlan v ječo; oni so ga še opozarjali na podle ovadbe Bertetove žene, za katere je pa mož dobro vedel. Orožniki in častniki so celo branili nemškimi oficirjem, ko so ti na podlagi takšnih ovadb hoteli žrtev zares prijeti in vreči v temnico.

Matevž Berce je bil pozneje premešen iz Podbrda v Lesce na lastno prošnjo, v kateri je navedel kot glavni vzrok, zakaj kompetira na to mesto: V bližnjih Jesenicah je šulferajnska šola, tja bi rad pošiljal svojo deco! — Takšni prošnji so seveda morali ugoditi, in Berce je dobil Lesce, Lesce pa njega.

Lesce so lepa postaja za potnike na Bled. Koder potujejo kralji, tam dobivajo postajni načelniki odlikovanja. Tudi Matevž Berce je ima, svetog Sava je dobil in v Lescah je nekdo napravil dobro šalo, da najbrže nosi to odlikovanje na svoji uniformi na isti vrvi, s katere sta svoječasnno bingljala signum laudis in še par drugih takšnih igračk, katerih je marsikdo bil iz srca vesel, bolj ko bi bil svetitelj Sava njih.

Dopisi.

Iz Vrhnike. V nedeljo, dne 6. t. m. je bila na Stari Vrhniki domača gasilska veselica, na kateri je bilo tudi mnogo naših članov. Nekateri izmed teh so imeli svoje znake v veliko nevoljo par klerikalnih hujskačev, ki so si hitro izmislili celo vrsto laži, kakor n. primer: »da so prišli Orjunaši na veselico samo zato, da bodo tam ustrelili tri orlovskega voditelje.«

Kmalu za tem se jih je navalilo kakih 15 klero-komunistov na enega naših članov, ki so ga pričeli suvati, iztrgali so mu tudi Orjunaški znak. Seveda smo naredili takoj potrebne korake, toda glavna dva krivca sta izginila kakor kafa iz veselicega prostora.

Sedaj sta nam že oba »tatova« tuje lastnine dobro znana in jih čaka zaslužen plačilo.

Klerikalni hujskači iz Vrda so pa zagnali hitro vrišč, češ, da je prišla Orjuna razbiti gasilsko prireditev. Na to naj odgovore gasilci iz Stare Vrhnike sami, ki so bili priča vsemu počenjanju izobraževalcev Orlov-

stva in vzgojiteljev orlovskega naščaja.

Sicer pa povemu orlovskemu gnezdu v Vrdu, da nam s takim ravnanjem popolnoma nič ne škoduje, ampak se kaže le v pravi luči delo hujskačev in izzivačev.

Radovljica. Dne 10. avgusta namerava razviti naša tamošnja organizacija svečano svoj prapor. Ta svečanost pa nikakor ne da miru našim klerikalnim sodržavljanom. Mislijo pač, da bodo sedaj, ko imajo svojo vlado z akona, reda in pravice delali kar bodo hoteli. Radovljiški »buh« župan Reisman je vložil protest proti naši prireditvi, češ, da je ista izzivanje mirnega prebivalstva in da se je bati vsled tega, da ne bi predtržani prireditve napadli in bi tako ne prišlo do pokolja.

Je dovolj žalostno, ja sramotno, da smatra radovljiški župan razvite jugoslovanske zastave izzivanjem, toda to nas nič ne briga, ker se mi smatramo klerikalcem enakopravne državljanke in zahtevamo istih pravic. Kakor mi do danes še

nismo zabranjevali klerikalnih prireditev, niti istih napadali, tako si tudi svojih ne damo prepovedovati, še manj pa napadati. Prepričani smo sicer, da okrajno glavarstvo ni Reismanova ekspozitura, za vsak slučaj pa bomo vsaj vedeli krivca storjenemu nasilstvu. Za izvajanje nasilstev je po »Slovencu« Orjuna tukaj, ne pa vlada zakona, reda in pravice.

Orjuna Sv. Božen pri Središču priredi dne 3. avgusta velik javen shod, in sicer po rani sv. maši. Govorili bodo bratje iz Maribora. Popoldne ob 15. uri se pa vrši velika vrtna veselica s srečolovom, s šaljivo pošto, prosto zabavo ter petjem. Sodelovala bodo Središka sokolska godba. Vabite se torej vsi prijatelji našega pokreta od blizu in daleč, zlasti dobrodošli ste nam pa bratske Orjune iz Ptuja, Varaždna, Ljutomera in Ormoža. Omenim naj, da nam je obljubljen prihod vsaj ene uniformirane akcijske čete iz Maribora. Za okreplila bode preskrbljeno. — Té pa ali le vklop, da zbor Prleškega bataljona popoln! Z bratskim pozdravom do svidenja. —

Odbor.

Senovo pri Rajhenburgu. Pri premogovniku Rajhenburg, ki je last Trboveljske premogokopne družbe, so uslužbeni sledeči »skrajno neobhodno potrebni« Nemci — tuji državljani: 1. Zagrizen Nemeč, stavebnik Pelz (slabo podkovan v svoji stroki!), ki ne zna niti besedice slovenski ter njegov brat, nekaj stavbnik risar, oba avstrijska državljana. 2. Računovodja Binder — nič boljši kot zgoraj imenovana — zna par besed slovenski, a noče slovensko govoriti. 3. Šihtni mojster Spitaler, Korošec, pokrta »rihta«. Baje se ga je od več strani »nadlegovalo«, ko še ni potekel rok za opcijo, naj prosi za jugoslovansko državljanstvo, a ni hotel tega storiti. Sedaj mu je žal, ker se upravičeno boji, da bo prej ali slej moral pobrati svoja šila in kopita ter odriniti v blaženo Avstrijo.

Trboveljska premogokopna družba je najbrž mnenja, da nimamo Jugoslovani niti enega zmožnega stavbenika, ni enega računovodje in niti enega šihtnega mojstra naše, jugoslovanske krvi! Medtem, ko jedo tuje pijavke belj jugoslovanski kruh, so naše strokovne in druge moči brezposelne in izročene na milost in nemilost počasni gladovni smrti. Tisti »srečni« pa, ki so v službi Trboveljske premogokopne družbe, morajo pa mirno gledati, kako daje družba pri avanziranju prednost tujcem, akoravno je domačin-Slovenec ravno tako zmožen kot tuj pritepenec.

En tak znan značilen slučaj je tudi pri premogovniku Rajhenburg, o katerem bomo o priliki še spregovorili.

Ptuj. Rosseger jankerli. V mesecih julij in avgust najdeš v Ptuj vse polno mladih študentovskih, pa tudi starih, oboje spolnih lic, ki prihajajo leto za letom iz blaženih nemških tal k nam, bodisi v okreplilo ali razvedrilo. Nimamo nič proti temu, ker privoščimo vsakomur počitka in zdravja, odločno pa povdarjamo, da se ne pustimo niti od teh, niti od domačih renegatov izživati na javnih mestih. Par dni so bili prav pridni in mirni, potem tu in tam posamezni poskus — danes pa že vsi privandrani pobči in renegati-hujskači izživajo z besedo in svojimi rudečimi Rosseger jankerli. Povdarimo, da smo do sedaj vsak odziv znali zabraniti, da je pa sedaj tudi naše potprežljivosti konec in resno kličemo — ne izživajte — proč z jankerli.

Cerkljsko orožništvo. V neposredni bližini naše in italijanske meje je vas Zelše. Semkaj je preradi zahajajo večkrat italijanski obmejni stražniki in karabinerji. V gostilni g. Turka jim domača hči dobro postreže in se uč peti njihove pesmi. Slučaj je hotel, da so se tako sestali pred gostilno g. Turka oborožen italijanski stražniki in naši »jugoslovanski« orožniki, ter prav prijetno kramljali med seboj. Ljudje so seve-

da oboje začudeno gledali, češ, naš človek ne sme niti v gozd po drva brez prelaznice, tu se pa kar sredi vasi bratijo naši orožniki z Italijani. Svetujemo gg. orožnikom, naj gredo oni kedaj v uniformi in oboroženi preko meje — gotovo ne bodo tako prijazno sprejeti. Po tem sodeč, ni nič čudnega, če tako raste italijanska predrznost in nadutost.

Lojalnost mariborskih Nemcev. V nedeljo, dne 27. julija 1924 se je vršila v Beljaku velika prireditev nemškega »Turnvereina«. Pri tej slavnosti so bili navzoči tudi prapori bivših turnverajnskih društev iz Maribora, Ptuja in Celja. Ovititi so bili vsi trije s črnim florum. Nočemo zameriti Nemcem avstrijske republike, če žalujejo po krajih, ki so zanje za večno izgubljeni. In če so nemškutarji iz bivše Spodnje Štajerske rešili svoje bojne prapore v deželo njih hrepenenja — tudi tega jim ne bomo zamerili. Dovolimo jim celo, da gredo sami tudi za svojimi prapori in da se sami ovijejo v žalno obleko. Ne moremo pa dovoliti, da se takih demonstrativnih slavnosti udeležijo Nemci, ki so naši državljani in uživajo v naši državi vse dobrote. Pri slavnosti so bili namreč navzoči tudi zastopniki navdušenih Nemcev in nemčurjev iz Maribora in ostalih krajev mariborske oblasti. Dozdaj smo izvedeli za ta imena: Schreiner in Tomsche, ki sta uslužbena pri avtogaraži. Vaupotič, trgovski pomočnik in gotovi Tosmanek in Stelza. Vsi ti junaki so prišli v Beljak iz Maribora in so se zopet sem vrnili. Svetujemo jim, da se kakor hitro mogoče zopet vrnejo med svoje bratce, sicer jim pokažemo mi pot v obljubljeni deželo. Gotovi pa naj bodo, da vsi črni trakovi in vsi obiski pri svojih bratih ne povrnejo te zemlje nikdar več v objem matere Germanije. Kajti tu smo in tu ostanemo. Naša zemlja ni nikomur na razpolago.

Konjice. Če sploh kje v Jugoslaviji, je bila v Konjicah ustanovitev »Orjuna« na mestu. Konjice imajo rajsko lepo in po zunanosti soditi tudi bogato okolico. Pa tudi trg sam je eden najlepših v Sloveniji. Ni pa danes kraja v državi, ki bi bil tako nemčurski in protijugoslovanski, kot

so Konjice, pri Poljčanah. Naj le navedemo nekaj dejstev: Konjiški »Männergesangsverein« je s frankfurtskim trakovi in seveda z nemškimi napisi na svoji zastavi pričakoval kralja Aleksandra. Konjiški nemškutarji so stavili zastopnikom SLS za prihodnje občinske volitve značilen predlog, da se zveže z nemškutarji, ki ji za to uslugo prepusti župana, svetovalci in uradni jezik pa bi moral biti nemški. Konjice imajo še danes nemški Feuerwehr, Männergesangsverein in najbrž tudi druga tajna nemška društva. Trgovci Detiček, ki se je do danes pisal »Detitschegg«, je dobil od vlade dovoljenje, da sme še en »t« vrniti v svojo spakedranko. Od zdaj naprej se bode torej pisal »Detitschegg«. Obrtniki in trgovci morajo imeti slovenske napise, Antoni Prettner, najhujši naš nasprotnik, je še do danes ni izobesil. Imenu »Konjice« je ta Prettner sam še pritisnil nemško spakedranko »Gonobitz«. Od sobote na nedeljo je Laurič in njegovo uradništvo celo noč heilalo z nemškimi buršaki, ki so se zjutraj pijani, zaspani in neumiti, a z glasnimi »heil«-klici poslavljali od Hassenbichela in drugih Lauričevih šri-barjev. V Konjicah tudi narodnost takoiimenovanih naših ni neoporekljiva. Tako n. pr. neka gđ. Agi (Agnes) Hribernik, ki je učiteljica na Cankarjevi šoli v Mariboru!!!, doma v Konjicah izključno govoranči nemški jezik. In ta učiteljica vzgaja mariborsko mladino! Kar se tiče članstva »Orjuna«, je čisto vsa inteligenca vstopila v njene vrste. Pristaši SLS seveda ne. Ta stranka obrača danes vso svojo pozornost graditvi Orlovskega gnezda v Konjicah. Na tem domu se dela skozi cele noči, pri tem pa popolnoma prezira največje nasprotike našega ljudstva. Gg. okoli SLS bi storili gotovo mnogo bolje, če bi odpirali oči nevednim masam iz okolice. Prepričani smo namreč, da kakor hitro se bo naš kmetič zavedal svojih moči in šel zavestno mimo Prettnerja, Detitschegga in Lauriča ter drugih naših pijavk, bo tudi v Konjicah zapihljal domači veter, ki bo odnesel razne zajedavce čez konjiške strehe. »Orjuna« še čaka v Konjicah cela gora dela.

DOKAZANO je, da je naš
DOMAČI IZDELEK

izberne in izdatne kakovosti,
 vsled česar ni treba kupovati tu-
 jih izdelkov, temveč vsaka šted-
 ljiva gospodinja naj zahteva

Izrecno le KOLINSKO CIKORIJU!

Kronika.

Orjuna na deželo! Kot gadje so zasiknile klerikalne cunje, ko so s strahom in trepetom videle, da se širi zanosni pokret jugoslovanskega nacionalizma tudi preko ozkih meja mest in trgov v široke plasti kmetškega in delovnega ljudstva. Spoznale so, da je minula doba, ko se je slovenska napredna politika zadovoljila s piškavimi zmagami po mestih in da je prišel čas, ko stopa sovražnik tudi v njih domeno, na deželo.

Zajavkali so vsi registri klerikalne štampe, od najbolj kričečih glasov škofove flavte »Domoljuba« pa do umerjenega basiranja osebnega glasila pisca »Westfalskih pisem«. Vsi pa so se prellili v en sam krik: Kristjani na pomoč! Vera je v nevarnosti! Orjuna Vam bo popalila cerkve in domove! Kradla in morila nas bo kakor kunce. Zato ne čakajte je, ko bo pridrela med vas, kot apokaliptični jezdeci, zbežite v gozde in hribe, pa makar tudi brez hlač in sukenj, kot nekoč Judje pred Rimljani.

Tako in enako so pele od Trbo-

veljskih dogodkov klerikalne lajne in v toliko informirale narod o Orjuni in Orjunaših, da je menda ni danes v naši zemlji stvari bolj poznane, kot je Orjuna. Konkurrirate bi ji v tem pogledu morda samo še škofove rdeče bukvice.

Nam je ta propaganda popolnoma simpatična in našemu neumnemu propagatorju v škofiji, bi se še celo osebno zahvalili, da ni pri tem nekoliko krivičen, ker slika huđiča samo s črne strani. Uverjen pa naj bo, da ga v tem oziru že potem mi sami retuširamo na deželi, kjer se ljudem odpirajo oči in pričeno misliti ter spoznavati resnico in maziženo laž.

10-letnice vojne se je spomnil tudi »Slovenec«, ki je pri tem konstatiral najnoveše odkritje, da so bili posledni povzročitelji vojne že menda tudi Orjunaši. Nato pa se povzpone do visoke konstatacije, da bi do svetovne vojne nikdar ne prišlo, če bi kulturni svet nekoliko bolj spoštoval krščansko etiko in moralo. Ti, proklete kanaje! Kdo pa je bila Avstrija in kaj so bili

Habsburžani! Venomer ste nam trobili v šolah, na leci in v svojih ogabnih listih, da je Avstrija najbolj apostolska in krščanska država na svetu in da so Habsburžani bolj papeški kot papež sam! Sedaj pa očitate tej Avstriji, da je napovedala svetovno vojno. Tega pa mislimo tudi ne more utajiti nobeden še tako lažniv Cmokavzar v »Slovenčevem« uredništvu. In še več! V znamenju te krščanske etike in morale so hujskali nato vsi klerikalni priganjači na iztrebljenje Srbov, pokolj Rusov. Z eno besedo vseh, ki so imeli pogum dvigniti roko proti lumparijam sivolasega starčka Franca Jožefa!

H koncu pa pokaže famozni uvodničar še enkrat kopito proti Orjuni, ko citira »celo verigo zločinov pod nacionalno firmo«, ki jo zaključijo Fakin, Nato pa se povzpe do jezuitske vzgija, da mora ta duh (misli menda orjunaški) izginiti iz slovenskega naroda in da ga je treba izžgati kakor gobovo rano.

Res je! Bodite uverjeni, da bo izginit iz naše zemlje mrliški smrad, ki ga širi 21 tigrovih mrhovin, poginulih lenobe in dolgega časa. Izginila pa bo z njim tudi apokaliptična vlačuga, ki danes rezidira pod patronanco Prezvizišenega v palači Katoliškega tiskovnega društva in ki nosi zveneče ime — Katoliška žurnalistika.

AVSTRIJSKI ŠPIJON V NAŠI ARMADI.

Prinašamo danes slovenski javnosti neverjeten slučaj, ki nam jasno spričuje, kako potrebno je bilo čiščenje v naši armadi. Žal se je to čiščenje vršilo zelo pristransko in je ostala nedotaknjena še marsikatera korifeja, ki uživa koruptno zaščito beograjskih mogočnikov. Eden takih sramotnih ostankov v naši armadi je gotovo komandant vojne odede v Zagrebu g. pukovnik Milan Rajakovič.

Ta možak je bil sivočes avstrijski špijon in je preoblečen v trgovca vršil svoj posel v Srbiji. Bil pa je pri tem pošu vjet in od srbskih oblasti obsojen na 20 let roblje. Pri tej priliki so mu Srbi odšli tudi takrat običajnih 19 i šest v večer spomin. Avstrijska vlada pa, ki je Rajakoviča visoko cenila, ga je o priliki izmenjave vojnih jetnikov rešila. Danes pa ta gospod sedi na tako visokem in odgovornem mestu.

Vsa ta navedena dejstva so širši javnosti že znana, ker so o njih poročali že drugi časopisi, tako »Balkan« in »Pokret«. Tudi je bila proti Rajakoviču odredjena komisija, toda visoki gospod ima tudi visokega zaščitnika v Beogradu in je vsled tega nedosegljiv. Upamo pa, da zadeva vendar še ni stavljena ad acta, ker bi bili sicer primorani drugi faktorji, da odstranijo to sramoto iz naše čestite armade.

Slovenskim srednjelinašem. Boleden omedne in meglene srednje linije se je preselila v zadnjem času tudi v Ljubljano. Nimamo principielno ničesar proti tej najnovejši ekstravagančni nekili političnih omizij, da nas ne bi ti cirkuški klovnji še učili lepega vedenja in nacionalizma. Povemo pa enkrat za vselej njim in vsem, ki žive v naši domovini in ki jih utrjuje vse razen dobre jedi, lepih žensk in pijače, da so časi »narodnih prvoboriteljev in voditeljev že davno minuli«. Minuli so tudi časi, ko je verno slovensko ljudstvo slepo verovalo vsem, ki so znači ponosno sedeti na častnih sedežih predsednikov narodnih društev in govoriti v meglu veličanstva in učnosti zavite govore! Oluha so zanje naša ušesa in prirdi so naši tilniki, da bi klonili pred lakimi peroborci. Ze smo vstali proti njim in še jih bomo metali z gorčeno roko s prestolov v blato, tjer je njih prostor...! Razumeli?

Manija vprašanj na najrazličnejše faktorje v državi se je lotila v dneih pasje vročine vseh opozicijskih listov od skrajne desnice do skrajne levice. Oglasil se je tudi slovenski kameleonček »Avtonomist«, ki je povzdignil svoj zmešan glas in vprašuje med drugim tudi: »Zakaj vojaške oblasti ne vta-knejo Orjunašev v vojaški stan?« Mi pa vprašujemo: »Zakaj ne vta-knejo na Studenec norcev, ki razburjajo slovenski narod s svojo čudotvorno in čovječansko mirotvorno republiko?!«

»Kaj pa nam morejo, če smo Avstrijci«, tako je rjovela tolpa katoliških študentov in podreptikov, ko se je na dan 28. julija 1914 vlekla pijana iz Unionske kleti. Takrat so bili to razven nemčurske kazinotske zalege edini »manifestanti« v Ljubljani, ki so dali duška svoji suženjski naturi. Nemčurska kazina in Katoliška tiskarna sta tudi kot prvi v znak zadoščenja razobesili zastave!

Sadovi klerikalizma. V okolici Celja je bilo na en sam dan 5 ubojev in poskušenih umorov. Kakor kažejo vsa znamenja, se zločinska propaganda, ki jo vrši škofov list »Slovenec«, izborna razvija. Prepričani smo, da se bo sedaj na »žegnanjih« še bolj temeljito in izdatno klalo kakor popreje. Bog živi!

Proslava petletnice oslbojenja Prekmurja. Dne 12. avgusta 1919 je jugoslovanska vojska korakala v Prekmurje in zasedla zemljo, ki jo je Jugoslaviji bil prisodil vrhovni svet v Parizu. Letos 12. avgusta poteče od takrat 5 leto. Po tisočletnem narodnem robstvu je zasijalo solnce svobode tudi v Madžarski kraljevini živečim Slovincem, ki se poprej skoraj zavedali niso, da so tudi oni eno in isto z brati Slovenci tokraj Mure. Slovenski jezik, ki je bil poprej zasramovan, je prišel do svoje časti in veljave in danes, ko se nagiba h koncu 5. leto po osvoboditvi, danes že gospodujeta v Prekmurju slovensčina in slovenski živelj. Prej hlapec, sedaj gospodar, gospod na svoji zemlji!

Spomin na dan, ko je naša slavna vojska zasedla Prekmurje, hočejo letos proslaviti prekmurški dobrovoljci, ki so se po prevratu pa do zasedbe Prekmurja z orožjem v roki borili za svobodo svoje ožje domovine.

Proslava se vrši v nedeljo, dne 10. avgusta v Beltincih, narodno najbolj prebujenem kraju v Prekmurju.

Na predvečer, v soboto, dne 9. avgusta pa se vrši proslava v Murski Soboti, kjer teže na tamkajšnjem pokopališču trupa 6 junakov-Hrvatov, ki so ob prvi zasedbi Prekmurja dne 3. januarja 1919 padli v Murski Soboti.

Ustanovitev agencije Ljubljanske kreditne banke v Logatcu. Ustrezajoč želji tamošnjih interesentov bo otvorila Ljubljanska kreditna banka, kakor se nam poroča, 1. avgusta t. l. v Logatcu agencijo, ki se bo nahajala tik kolodvora v hiši g. Serinija in se bo bavila z vsemi v bančno stroko spadajočimi posli.

Prostori na ljubljanskem vele-sejmu. Ker še vedno dohajajo številne prijavnice, sporoča sejski urad, da so vsi razstavni prostori v notranjosti paviljonov zasedeni. Na razpolago je še nekaj kritih prostorov ob zunanjih stenah paviljonov in razstavni prostori na prostem.

OB LEKE
OB NA
OB ROKE
OB MESTNI TRG 5
OB ERNATOVIC

Denite v juho in prikuhe krepčilo hrane

imate iz preprostih jedil izvrsno, zdravo in redilno hrano.

Parna pekarna Jean Schrey nasl.
Jakob Kavčič, Ljubljana
naznanja, da ima vsak dan večkrat priznane najboljšje sveže pecivo.
Telefon šte. 158.

Naš pokret.
Ekonomski Orjuna opozarja vse člane in somišljenike, da bodo v prihodnjih tednih naše organizacije priredile plenarne sestanke članov in somišljenikov, na katerih bo poročal delegat o današnjem stanju te naše gospodarske organizacije. Na teh sestankih se bodo vršilo tudi vpisovanje novih združnikov in vplačevanje deležev.
Pozivamo vse članstvo, da posveti največjo pažnjo Ekonomski Orjuni in prične z neumornim nabiranjem novih združnikov. Prvi sestanki se vrše v nedeljo, dne 3. t. m. v Logatcu ob 10. uri, v Planini ob 2. uri in na Rakeku ob 5. uri popoldne.
Na dele torej za gmočno osamosvojitve organizacije.

DELOVANJE NAŠEGA POKRETA V MARIBORSKI OBLASTI.
Mariborska ekspozitura ljubljanskega oblastnega odbora je zaključila, da se vrši ustanovna skupščina Oblastnega odbora Orjuna za mariborsko oblast dne 6. septembra t. l. zvečer v »Narodnem domu«, naslednjega dne, 7. septembra se pa vrši razviteje prapora mariborske mestne Orjune, zbor in revija vseh Orjun mariborske oblasti in velika javna veselica. Da revidira delovanje mestnih Orjun v svoji oblasti, da poživi njihovo delovanje in jih pozove na časten poseet velike javne manifestacije dne 7. septembra, je ekspozitura odredila povsod plenarne članske sestanke, na katere je poslala svoje delegate.
Prvi tozadevni sestanek se je vršil pri Sv. Boženku pri Središču dne 13. julija popoldne. Sestanka sta se udeležila kot delegata brat predsednik ekspoziture dr. Stefančič in brat podpredsednik. Organizacija je agilna in ima tudi močno akcijsko četo (20 mož). Odredilo se je, da se za nedeljo 3. avgusta skliče javen shod in priredi prva javna veselica.
Drugi sestanek se je vršil v soboto 19. julija pri Sv. Lovrencu na Počorju. Delegata sta bila br. podpredsednik in br. dr. Irgolič, ki je poročal o organizaciji četniških sekcij in o formiranju bataljonov. Organizacija se mora boriti z znatnimi težkočami, posebno pa z nemčurji in klerikalci. Vendar vztraja trdno in se tudi lepo razvija. V kratkem priredi veselico.
Istega večera se je vršil sestanek v Marenbergu, na katerem je poročal br. prof. Kenda. Kakor pri Sv. Lovrencu, tako ima tudi v Marenbergu, ki je čisto nemčurski, težko stališče. Izvršile so se neke spremembe v odboru in se je formirala tudi četniška sekcija.

Tretji sestanek se je tega večera vršil v Poljčanah, kjer sta poročala delegata br. Doležal in br. Rejc. Vršil se bo v kratkem občni zbor, na katerem se bo izvolil definitivni odbor.
Naslednjega dne, v nedeljo dne 20. t. m. se je vršil sestanek v Dravogradu, poročal je br. prof. Kenda. Na Koroškem se naši somišljeniki komaj organizirajo, vendar pa je število doslej priglasih članov že zelo veliko. Ustanovni občni zbor se bo vršil v najkrajšem času.
Dne 24. julija zvečer se je vršil izredni občni zbor v Celju, na katerem sta poročala v imenu ekspoziture br. predsednik dr. Stefančič in br. Reja. Tudi Celje se udeleži v častnem številu manifestacije dne 7. septembra.

Dne 26. julija zvečer se je vršil sestanek v Ptuj. Udeležila sta se ga br. podpredsednik in br. dr. Irgolič. Ptujška Orjuna se lepo razvija. Posebno razveseljiv je napredok četniške sekcije, ki ima 4 vode in bo tako dala sama eno četo za Prleški bataljon.

Istega dne in istočasno se je vršil sestanek v Konjicah. Poročal je delegat br. Arnuš. Obisk je bil zelo dober. Vsa napredna inteligenca in tudi druga napredna in narodna javnost je tam v naših vrstah.

Dne 27. julija se je vršil informativni sestanek pri Sv. Juriju ob južni žel. Poročal je br. prof. Kenda. Izvolil se je pripravljalni odbor, ki skliče v kratkem ustanovni občni zbor. Formirala se je tudi akcijska četa, v katero so vstopili večinoma sami kmečki fantje.

Razen tega se je vršil med tem časom tudi sestanek na Pragerskem, na katerem sta poročala br. prof. Kenda in br. Reja. V kratkem se skliče tam izredni občni zbor. Sestanek v Slovenski Bistrici se je moral radi tehničnih ovir odložiti, istotako za nedeljo 27. t. m. napovedani sestanek v Polenškaku, vršila se bosta tekom tega meseca.

Tekom avgusta bo ekspozitura nadaljevala s sestanki in bodo delegati obiskali še vse ostale organizacije. Vršili se bodo tudi ustanovni občni zbori v Ljutomeru, Žalcu in Šmarju, kjer se tamošnja poverjenstva spremene v organizacije. Več novih organizacij se pripravlja. Povsod se naročajo kroji za četniške sekcije.

Ustanovni občni zbor Orjune Vrhnika. Preteklo nedeljo se je zopet vršil občni zbor naše organizacije, ki je kar najenergičnejše demantiral vse podle laži in obrekovanja, razširjena med ljudstvom po emisarijih nam tako naklonjene SLS. Občni zbor se je vršil v dvorani Sokolskega doma ob 10. uri popoldne. Otvoril ga je predsednik pripravljalnega odbora, ki je po pozdravu predal besedo delegatu Oblastnega odbora br. predsedniku inž. Kranjcu. V obširnem govoru je pojasnil in obrazložil br. predsednik razvoj in današnje stanje Orjune ter njene cilje. Povdarjal je posebno tudi veliki pomen gospodarske emancipacije in priporočal zbranim članom vstop v Ekonomsko Orjuno. V sledeči debati so bili razbistreni še nekateri presodki in odstranjene malenkostne nejasnosti. Nato se je vršila volitev odbora. Novo izvoljeni odbor bo, kot upamo, prav gotovo kos svoji težki nalogi v danes še tako avtonomistično nadahneni Vrhniki.
Po občnem zboru so odšli došli gostje in rakeška akciona h kosilu. Po obedu pa so napravili skupno z Vrhničani izlet k Močilniku.

Občni zbor se je vršil v najlepšem redu in spričo klerikalnega strahu konsignirano orožništvo ni imelo prilike intervenirati. Pokazal je našemu ljudstvu, ki je danes zbegano spričo lopovske lažnivosti klerikalnih cunj, da le nismo taki divjaki kot nas slikajo s svojo pre-

bujno fantazijo razni duhovni gospodje.

Novo ustanovljeni postojanki pa kličejo: Le krepko naprej, naravnost brez oklevanja, da dosežemo čimpreje svoj veliki cilj.

Razviteje prapora Orjune Maribor se vrši v nedeljo, dne 7. septembra. Ker je vsa prireditev zasnovana v večjem obsegu, in bo obenem manifestacija nacionalne misli na ogroženi naši severni meji, prosimo vse bratske organizacije širom Slovenije, da ta dan opuste večje prireditve in da nas v čim večjem številu posetijo. Za polovično vožnjo je vložena prošnja. Sporred in podrobnosti objavimo čimpreje. Zdravo!

Tajništvo Orjune Maribor posluje vsak ponedeljek in vsako sredo in soboto od 7. do 8. ure zvečer.

Informativni sestanek za ustanovitev Orjune St. Peter-Vodmat je uspel prav dobro. Po uvodnih besedah predsednika pripravljalnega odbora je pozdravil informativni sestanek delegat Oblastnega odbora br. Verlič, ki je nato v kratkem govoru podal ideje, cilje in namen Orjune. Za njim je govoril br. J. Tonja, ki je podal idejne cilje in smisel naše ideologije.

Seja glavnega odbora se bo vršila dne 5., 6. in 7. septembra t. l. v Novem Sadu. Zadnjega dne 7. se bo vršil tudi veliki zlet vseh vojvodinskih Orjun v Novem Sadu. Prihod na zlet sta že prijavila tudi vojvoda Pečanec in Dovezenski.

Prireditve Orjune Vič odpade radi tehničnih ovir.

Na ustanovnem občnem zboru Orjune Žužemberk se je nabralo za prapor Žužemberške mestne organizacije 451 Din 75 p. Vsem darovalcem se odbor bratski zahvaljuje.

Mesna Orjuna Ljubljana. Bratje in sestre, ki imajo veselje do petja in tamburanja, naj se javijo med uradnimi urami pri tajništvu. Bratje aktivni četniki pri svojih vodnikih.

Obzor.
Pripravljani odbor Orjune St. Peter-Vodmat ima uradne ure ob delavnikih od 1/27.—8. ure zvečer in ob nedeljah od 1/211.—12. ure dopoldne v prostorih političnega in gospodarskega društva za Vodmatski okraj, Bohoričeva ulica 9.

REMINGTON Mod. 12.
brezslisni pisalni stroj.
Franc Bar, Canbarjevo nabr. 5. Tel. 407

„ITO“ zobna pasta beli krasno zobe in daje jim blišč.

KARO-čevlji
Maribor, Koroška 19.

Službene objave.

ZA BRATSTVO IN MEDSEBOJNO SPOZNAVJE.

Med člani naše organizacije morajo vladati vzajemni bratski in tovariški odnošaji. Radi tega pa mora biti tudi medsebojno občevanje popolnoma tovariško. Žalibog pa se je dosedaj v tem pogledu mnogo grešilo. Srečavali so se člani naše organizacije, ki jih veže skupna misel in cilj, pri tem pa so šli drug mimo drugega, ne da bi se pozdravili. To ni bilo niti lepo, niti tovariško!

Zato je sklenil Direktorij, posvetiti posebno pažnjo bratskemu medsebojnemu občevanju članstva, ker se z njim dvigne samozavest in medsebojni tovariški in bratski čut članstva.

Z ozirom nato je izdal Direktorij sledeč ukaz:

1. Člani OR-JU-NA so dolžni se pri srečanju medsebojno pozdraviti.

LJUBLJANSKA POSOJILNICA R. Z. Z. O. Z.

Obrestuje vloga na hranilne knjižice in tekoči račun po 8%

V novopreurejenih prostorih v LJUBLJANI MESTNI TRG št. 6

Večje in stalne vloge z odpovednim rokom obrestuje tudi višje po dogovoru. Sprejema v inkaso fakture in esije terjatev. Posojila daje proti popolni varnosti na vknjižbo, proti poročstvu in proti zastavi.

TRGOVSKA BANKA D. D. LJUBLJANA

Podružnice:

Maribor
Novo mesto
Rakek
Slovenjgradec
Slovenska Bistrica

Brskolavi:
TRGOVSKA.

DUNAJSKA CESTA ŠTEV. 4.

(V LASTNI STAVBI)

Telefoni: 139,
140, 458.

Kapital in rezerve Din. 18.300.000

Izvršuje vse bančne posle najtočneje in najkulantneje.

Ekspoziture:

Konjice
Meža-Dravograd

V civilni obleki s pozdravom »Zdravo, a v kroju pa dvigom roke napik nad čelom.

2. Pri medsebojnih srečanjih na potovanju med člani naših različnih mestnih organizacij se priporoča obilnatni pozdrav v smislu točke prve, da se pri tem medsebojno spoznajo.

Iz pisarne Direktorija v Splitu, dne 8. julija 1924.
Za predsednika: podpreds. Niko Bartulović. — Glavni tajnik: dr. Vlado Matošič.

Kakor da bi v loterijo stavil, je

kupiti resnično dobro in poceni sukno za obleke. — Kdor hoče biti gotovo osrečen, ta naj si isto nabavi vedno le pri tvrdki

Drago Schwab, Ljubljana.

ZRNA.

Stala »Slovenec«, ki je drugače velik zagovornik »slovenske samobitne kulture in njenih produktov«, zelo rad zaide na polje, ki prav nič ne pristaja Velikemu Slovincu. Posebno kadar psuje Orjunce, tedaj zbere vse smeti, kar se jih je nabralo v naši lepi slovenščini in nas z njimi osvinja. Tako je zadnjič prinesel avtentično vest, da je Orjuna zborovala na Vrhniki v »Sokolski štali«. Mi bi na to sploh ne reagirali, ker smo kot borci za osvobodjenje navajeni kazemat in lukenj, v koje so nas pehali klerikalni denuncijantje. Reagirati pa moramo na napad, ker zadene tudi Sokolstvo, ki se zbira po »Slovenčevih« verzijah v »Štalah«. Po tem pomenovanju sokolskih telovadnic smemo tudi mi imenovati »Katoliško tiskarno« svinjak. In to mnogo bolj upravičeno, če pogledamo klerikalne časnike, ki jih morejo pisati po

pisavi sodeč, samo bitja, ki spadajo v svinjak.

»Velikanske nerednosti« je odkril v železniškem ministrstvu novo pečeni minister klerikalec Sušnik (v civilu filolog). Ljudje božji, ali veste kakšne tajne nerednosti? »Orjuna« je imela polovično vožnjo v Trbovlje in Lesce! Ali ni to velikanski zločin, osobito ako se pomisli, da je bila ta nezasišana »nerednost« razglašena že pred tedni po vseh časopisih, ki so vabili na izlete v Trbovlje in Lesce!

Sramotni oder.

SRAMOTNI DEFILE.

Kako daleč se je razpasel fašizem med našim narodom v Primorju, nam je podan jasen dokaz v Ricmanjih pri Trstu, katere so se od nekdaj odlikovale kot najbolj narodno zavedna vas v Primorju. Pripomniti je treba, da je fascio v Ricmanjih štel nad 30 članov ter da je razvil svoj prapor že leta 1922., a je končno razpadel tako, da danes šteje še sledeče izdajalce, kateri so vsi zreli za vislice:

1. Kuret Ivan, p. d. Cic iz Loga, član od leta 1920., najhujši pretepač in znan nasilnež, squadrist in miličnik.
2. Senica Josip iz Loga, član od leta 1920., že zaprt v Zagrebu radi špijonaže v korist Italije, squadrist in miličnik.
3. Zobin Miha, kapelnik godbe v Logu, predsednik fascie, odlikoval se je pri požigu Čitalnice v Ricmanjih, squadrist, miličnik.
4. Zobin Just, delavec in
5. Zobin Angel, zidar, oba sinova zgoraj imenovanega Miha sta prva vdrla v Čitalnico in jo zažgala, squadrista.
6. Kuret Ferdinand, p. d. Culj, mizar in
7. Švara Ivan, p. d. Pačen, delavec, oba iz Ricmanj, bivša naj-

hujša priganjača komunizma, sta se odlikovala pri napadu na odlična narodnjaka Kuret Ivana ter Žuljan Josipa, katera so krvavo pretepli ter jima prerezali žile na rokah, sedaj squadrista in miličnika. Oba imenovana sta laškega jezika nezmožna, pač pa zahtevata izjerkoli si bodi, da se govori italijansko.

8. Daris Jože iz Ricmanj in

9. Derganc Karel iz Loga, oba delavca, sta se vrnila pred letom dni iz Jugoslavije ter postala takoj navdušena squadrista in miličnika.

10. Bogatec Kristan, železničar na postaji v Borštu, zvest opreda fašista Carusse, squadrist in miličnik ter

11. Švara Ernest, trgovec v Ricmanjih, kateri se je najbolj ponášal s črno srjaco ter izsiljeval darove za fašistovski prapor, je še danes zvest podporni član fascie.

Tvrška Meini, trgovina s kavo v Mariboru gotovo ne reflektira na slovenske odjemalce, ker njeni uslužbenci vsakega vstopivšega nagovorijo z besedo: »Was wünschen Sie«. Narodno mariborsko občinstvo vzemi to na znanje in ne kupuj tam, kjer ne upoštevajo našega državnega jezika. Velik škandal je, da so še danes v naši državi inozemske trvdke tako ošabne, da ne upoštevajo jezika onih ljudi, od katerih žive.

Restavracija »Sion« izdaja prav čedne »Jedilne liste« z nemškimi navedbami jedil, Mi bi kot trezni ljudje ne imei ničesar proti temu, če bi se ta jedilni list stavljal na razpolago nemškemu gostom, Energično pa protestiramo proti temu, da se ga vsiljuje našim ljudem. Joj! Da se pa morda ne da po slovensko povedati kaj je »Gefühlte paprika« in »Kartoffel« pa tudi ne verujemo. Zato energično zahtevamo, da pre-

nehajo odslej take in slične provokacije, sicer bomo prisiljeni postreči tudi mi z »Gefühlte paprika«!

Znani C. J. Hamann še vedno prodaja »Hemde«. Opozarjamo ga, da s tem preneha takoj, ker zna sicer svojo srjaco poslati tudi v kako »Waschkühne«.

Književnost.

V. M. Garšič: Nadežda Nikolačeva, Poslovenil U. Žun, Splošna knjižnica štev. 13. V Ljubljani 1923. Natisnila in založila Zvezna tiskarna in knjigarna. Cena broš. 10 Din. vez. 15 Din.

Litografska barva.

THE REX CO., Ljubljana.

Priporočamo vsem rodbinam

KOLINSKO CIKORIJU

izvrsten orodatek za kavo.

Prispevajte v Slajpahov fond!

Ljubljanska kreditna banka

naznanja, da bo otvorila dne 1. avgusta 1924 v Logatcu tik kolodvora v hiši gosp. Serinija agencije pod naslovom:

Ljubljanska kreditna banka

Agencija v Logatcu

ter priporoča isto za vse v bančno stroko spadajoča dela.

SVOJI K SVOJIM!

Znižane cene za otroške vozičke. Novi modeli. Poslužujte se izdelkov domače tovarne, otroških vozičkov in dvokoles TRIBUNA F. B. L. Ljubljana, Karlovska cesta štev. 4.

Istotam se dobijo po znižani ceni nova dvokolesa, mali pomožni motorčki, šivalni stroji in pneumatika ter se sprejemajo v polno popravo za emajliranje in poniklanje dvokolesa, otroški vozički, šivalni in razni drugi stroji. Prodaja se tudi na obroke. Ceniki franko.

Stroški pri uporabi bencina!

Vozi brez bencina!

Adaptiraj svoj avto, traktor ali stabilni motor s patent. HAG-generatorjem!

Vozi z ogljem!

Prospekte in reference daje:

JUGO-HAG

LJUBLJANA, Bohoričeva ulica št. 24.

Telefon štev. 560.

Stroški pri uporabi oglja!

IVAN ZAKOTNIK

mestni tesarski mojster

Ljubljana, Dunajska c. 45. Tel. 379

Vsakovrstna tesarska dela, moderne lesene stavbe, ostrešja za palače, hiše, vile, tovarne, cerkve in zvonike; stropi, razna tla, stopnice, ledenice, paviljoni, verande, lesene ograje i. t. d.

Gradba lesenih mostov, jezov in mlinov.

Parna žaga.

Tovarna furnirja.

MERAKL

barve, mastila, lake, kit, klej, emalje, čopiče in zalamčeno

čisti firnež

najboljše vrste nudi tovarna

Medic-Zankl

d. z o. z.

Maribor Ljubljana Novisad

podružnica. centrala. skladišče.

Tovarne:

LJUBLJANA-MEDVODE

Učiteljska tiskarna v Ljubljani

Je najmodernejša urejena in izvršuje vsa tiskarska dela od najpreprostejšega do najmodernejšega.

Tiska šolske, mladinske, leposlovne in znanstvene knjige. — Ilustrirane knjige v eno-ali večbarvnem tisku. — Brošure in knjige v malih in tudi največjih nakladah. — Časopise, revije in mladinske liste.

Okusna oprema ilustriranih katalogov, cenikov in reklamnih listov.

Lastna tvornica šolskih zvezkov.

Šolski zvezki za osnovne šole in srednje šole. Risanke, dnevniki in beležnice.

Inserirajte v ORJUNI!

SLOGRAD

Slovenska gradbena in industrijska d. d.

Tel. inter. 180. Tel. inter. 180.

Tehnična pisarna LJUBLJANA, Spodnja Šiška, Frankopanska ulica 151.

Izvršuje: stanovanjske hiše, trgovska poslopja, moderne industrijske zgradbe, betonske in železobetonske konstrukcije, vse vrste vodnih naprav na podlagi 25 letnih izkušenj. Specialiteta: železobetonske cevi za vodne naprave in vodovod.

Zastopa: Patent Dr. inž. Emperger-a za izvrševanje konstrukcij iz armiranega betona z litoželeznimi vložki za visoke tlačne napetosti (kakor pri skladiščih, »silo«-mostovih in podobno). Izdeluje: vse vrste tehničnih projektov in statičnih proračunov. Parna žaga.